

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

צ.ח.

עין משפט
גר מצוה

ל' א מ"י פ"ח מהל' מעילה
הל"ה:
ל' ב ג מ"י פ"ה מהל'
תמידין ומוספין הל"ב
ופ"ג מהל' בית הבחירה הל'
ד:
ל' ד מ"י פ"ג מהלכות בית
הבחירה הל"ג:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

(א) מכלל. דאיכא: א [אין].
 דתנן: [ג] לכך נאמר שמים
 ושש. גליון תימה לכתוב
 שמים עשרה חלות שש
 המערכת וי"ל דהוי אמינא
 מערכת אחת שש ושמים
 של שש שלש ע"ל
 הגליון: ד) מדכך היו בדיו
 מונחים וכדיו: ט) ויוצאין.
 לוחץ: ו) כשמתנין. עם
 צורף זה: ז) אליהו. רץ:
 מפרשי: ח) של. שש עשה
 יעוני: י) פרוכת. הא עליה:
 יא)

לֹא כִיּוֹן דְּכִנְיַתָּא יְסוּד בְּאִמָּהּ בַּת שֵׁשׁ
 לָדָא הוּא אִמָּה לֹא חֲשִׁידָא לָהּ: **חַמְשִׁין**
יְדִיקָא מַנִּי. דְּמִיקָא הֵאֱמַר גּוֹבֵהָ וְאִמָּהּ
 לְגַרְיָ מֵאִיר דְּאִמֵּר לְעִיל [15]. כֹּל הָאֲמוּת
שְׁלָא יְבוֹאוּ יִידֵי מַעֲיָדָה. לֹא
 דְּוָקָא דְּהִקְדָּשׁ שׁוֹה מִנָּה
 שְׁחִילָו עַל שׁוֹה פְּרוּטָה מַחֲוּלָא אֵלֶּא
 שְׁלָא הִיוּ רוֹזִים לִיהִטוּת מַשֵּׁל הִקְדָּשׁ:
חֲדָא כְּסִפְפָּא דְּהִרְבָּא. אוֹתָם שֵׁל
 בִּקְשׁן וּמְדִיתָא לְפִינוּת יוֹסִימָן
 (אִיבִי לוֹ) מִלְּפָנוֹן וְזִבִּי יִתְּמָה:
אֲחֵת. שֶׁ אֲרֵבֶּעַ וְאַחַת שֶׁ שְׁמוּנָה.
 חֲדָא נֶקֶט וְרוֹא וְהוּא בְּדִין צִעֲנִין
רִוּאִין אוֹתוֹ הֵאֱמַר אִינִי
 יִתְּמָה הֵא אֵין שְׁלוֹמִן מִקְדָּשׁ יוֹמֵר
 מִי"ב סְפִיחִים וּמִנְחָל צִיּוֹרִין לְמַעֲלָה
 מִי"ב חֹוֹן דְּמַשְׁקֵה לִיהֵ לְשִׁעֲנִי
 עַד שְׁהוּא בְּחוּךְ הַשָּׁשִׁי וְיִמְיִיר שַׁעֲשֹׂא
 בְּזֹאוּתוֹ עֵינִין שִׁכּוֹל לְשַׁקֵּט בְּחֹסֶר:
 דְּוָמְחִין

לילה חצי אצבע נמצאת יתירה
חת קטנה כ"כדי שיהו האומנין
לידי מעילה ותרתי למה לי
עשר המורה עליו שושן הבריה
מי חד אמר כדי שיערו מהיכן
א"ר ינאי לעולם תהא אימת
לי והשתחוו לי לאמר ואילו
לי ה' היתה אל אליהו וישנן
ללו ה' לתרופה כר חסדא ורב
וחור אמר להתיר פה שלמטה
אמר להתיר פה עקרות תנו
ים עשרה חלות ושמת אותם
של ארבע ואחת של שמונה
ש המערכת ולא נאמר שתיים
מר שתיים עשרה ואילו נאמר
ושש הייתי אומר שלשה של
יאמרו ג' מקראות הללו לא
שא ואם נתן אחת של ארבע
רבי אומר רואין את העלינו
חסדא לרב המנונא ואמרי לה
מוק דתניא רבי אומר ונתת על
בסמוך או אינו אלא על ממש
אומר על בסמוך: כל הכלים
ארכן לארכו של בית חוץ
היה בדיו מונחין מאי קאמר
מונחין ובדיו מגולג' דתניא
תלמוד לומר ויראו אי ויראו
לא יראו החוצה ה' כיצד
דוחקין

לא שגא הכי ולא שגא הכי מזובח כמה הוי
חמשין ותמניא פלגיה דמזובח כמה הוי עשרין
חששעה מקרנות ועד סובב כמה הוי עשרין
ותולתא כמה בציר לפלגיה דמזובח שיתא
ותנן אם עשאה למטה מרגליו אפילו אמה
אתח כשירה דיקא נמי דרכיב חיק האמה
ויאמה רוחב שמעו עשר וכמה אמה בינונית
אמר ר' יוחנן ששה טפחים אמר רבי יוסי בר
אבין אף אנן נמי תנינא רבי מאיר אומר השלחן
ארכו שנים עשר ורחבו ששה מכלל ^א והוא
אמה דנפישא מינה אין ^ב והא תנן ^ג שתי
אמות היו בשרשן הכירה אחת על קרן מזרחית
צפופית ואחת על קרן מזרחית דרומית שעל
קרן מזרחית צפופית יתירה על של משה חצי

אצבע שעל קרן מזרחית דרומית היתה יתינה
על של משה אצבע ולמה אמרו אחת גדולה
נוטלין בקטנה ומחזירין בגדולה כדי שלא יב'
חדא לכספא ודהבא וחדא לבניינא תנן ההם
צורה מאי טעמא רב חסדא ורב יצחק בר אב
בא וחדא אמר כדי שתהא אימת מלכות עליה
מלכות עליך שנא' יורדו כל עבדיך אלה
לדידיה לא ק"ל ר' יוחנן אמר מוכחא שנאמר
מתניו וידין לפני אהאב עד באכה ויורעאלה:
יצחק בר אבדימי חד אמר להחיר פה שלמע
איתמר חזקה אמר להחיר פה אלמים בר ק
רבנן אילו נאמר ולקחת סלת ואפית אותה'
שמים מערכות ולא נאמר שש הייתי אומר א
לכך נאמר שש ואילו נאמר שמים מערכות
עשרה הייתי אומר שלש של שש שש לכך
שמים עשרה חלות ומערכות ולא נאמר שתי
ארבע ארבע ל לכך נאמר שמים ושש אה עד
למדנו אה כ"צד נותן שמים מערכות של ש
ואחת של שמונה לא יצא שמים של שבע
כאלו אינה ומהא בעינן ונתת על אמר ליה ר
רב המנונא לרב חסדא רבי למעמיה דאמר על
המערכת לבונה זכה על כסמוך אתה אומר ע
כשהוא אומר סוכות על הארון את הפרכת
שבמקדש וכו': תנו רבנן יכל הכלים שבמק
מארון שארכו לרחבו של בית וכך היה מונה
הכי קאמר כך היה מונה מ מדבריו כך ו
ויאריכו הברים יכול לא היו נוגעין בפרכו
יכול יהו מקרעין בפרכות ויוצאין מ תלמוד ל

לא שנה הכי ולא שנה הכי. כלומר
לא שם היה צין קרן לקרן אלא כי ו
וממילא. דלמן אומניו היו צנוט ו
רוח צנוט: אומניו לאהי חק אמה
היו צינוניות אלהם צינויות היו
שם: ומדקרי לה צינויות מלה
דליכא דנפישא מינה. צנניה: שם
אומן. מקלות היו שם צנניה ומדקרי
האמות וכן [ומדקרי] אמה: צנשן
הכירה. מדר אחד היה צנו על
צנע המורה ש' עורה ומצויר
תצנע שזמן הכירה: שם אמה.
צנ ש' כדי שיהו אומניו ונעלין

בְּקִטְנָה. שהיה גוזר מתנה ע"ס האומנין כן וכן אמות בנין מבטו לבדק הצית בן וכן דמיס בלמה בלמה ע"ס ומצחירין וכן דמיס אמה גדולה שמיירה עליה אכזע כדי שזיכירו על מנאס משהם שלא יפחחו ושנאחו העיס מן ההקדש וימר ממה שפשו וצאין לריד מעולה: **וּמִמָּה לְרֹאשָׁה וּלְכֶסֶף.** כשמתנין ¹ יורפי וזב לעשות כעלל דת חמס זן דת ערש בלמה של משה עוין אומה גלם בלמה הימרה עליה חזי אכזע ולא בלמה שמיירה עליה אכזע לפי שאומנות יקרה היא ואין טוב להפסידן כל כן: **זורס.** מצינו: **כדי שיעשו.** ומהימין בלא הימרה הולאה למלכותם: **שחילאס משס:** **ספסא** אומה מלכות. פרס עליהם ולא ימדרו בזה: **ואילו לדידיה לא אמר לי.** ומכר אלי והשמוחתי לא וע"ג כמסקנה אלי **הני חילאס.** פירעם עליה נשמוס ² **ויין** **הני חילאס.** אכילו ³ **לא** לפני אכזע **שהיה רוצב על סוסו משוס כבדו שאין דרך מלכס ללכת מידי:** ועליו **לתפוס.** גבי מעיין שפסח אכלת מציני מרשע המדחיסים עליה. **ואל**

הנהגות הב"ח
 (ב) **ה'תשנ"ו** חתן וכל חתנים
 (ג) **ה'תשנ"ז** חתן וכל חתנים
 (ד) **ה'תשנ"ח** חתן וכל חתנים
 (ה) **ה'תשנ"ט** חתן וכל חתנים
 (ו) **ה'תש"ס** חתן וכל חתנים
 (ז) **ה'תש"א** חתן וכל חתנים
 (ח) **ה'תש"ב** חתן וכל חתנים
 (ט) **ה'תש"ג** חתן וכל חתנים
 (י) **ה'תש"ד** חתן וכל חתנים
 (יא) **ה'תש"ה** חתן וכל חתנים
 (יב) **ה'תש"ו** חתן וכל חתנים
 (יג) **ה'תש"ז** חתן וכל חתנים
 (יד) **ה'תש"ח** חתן וכל חתנים
 (טו) **ה'תש"ט** חתן וכל חתנים
 (טז) **ה'תש"ס** חתן וכל חתנים
 (יז) **ה'תש"א** חתן וכל חתנים
 (יח) **ה'תש"ב** חתן וכל חתנים
 (יט) **ה'תש"ג** חתן וכל חתנים
 (כ) **ה'תש"ד** חתן וכל חתנים
 (כא) **ה'תש"ה** חתן וכל חתנים
 (כב) **ה'תש"ו** חתן וכל חתנים
 (כג) **ה'תש"ז** חתן וכל חתנים
 (כד) **ה'תש"ח** חתן וכל חתנים
 (כה) **ה'תש"ט** חתן וכל חתנים
 (כו) **ה'תש"ס** חתן וכל חתנים
 (כז) **ה'תש"א** חתן וכל חתנים
 (כח) **ה'תש"ב** חתן וכל חתנים
 (כט) **ה'תש"ג** חתן וכל חתנים
 (ל) **ה'תש"ד** חתן וכל חתנים

(א) כלם פיר' מ"ט צבורות
 פסקים פו, (ב) מדות לה, פ"ה
 (ג) וזכרים, (ד) וזכרים
 (ה) נס: אחרת נמי חוקים,
 (ו) גלילי סב, סוטה ל"א,
 (ז) פוסקא דיומא פ"ב ח"א,
 (ח) ויומא לה, ע"ש, (ט) ז"ק
 (ע) פ"ב: מלכות, (פ) ז"ל שנים
 להעברתא של שש וי"א
 פסוקים שבע ור"ל פ"ב שנים
 רבויא לא אחד של שש וי"א
 רבויא למוסוף וי"א חל פ"ב
 ודיוקו וי"א שנים שמיטתא
 שש וי"א ח"א שש וי"א ח"א
 (פ) חס: "ש"ך למתי' דף כ"ז
 (ז) מדברי קרי מושמח' ז"ק,
 (ח) עין ש"ך, (ט) גלילי

תורה אור השלם

- [illegible]

הנהגות הב"ח

- (א) רש"י ד"ה חמשין וכו'
ממשתי אמותיו דהיינו מן
הרפס: (ב) ד"ה וירך וכו'
אליהו רץ לפני: (ג) ד"ה
ועלהו למרופה וכו' ועל הנחל
ועלה על שפתו מזה:
(ד) ד"ה צבורם וכו' לינח
למינח הכי בצמחש:

רבינו גרשום

לא שנו הכי ולא שנו הכי
לא שנו הכי ונבחרה ולא שנו
הכניסה הוא כתב ה' ויחד
דקדקונה לא היא אמתא לא
אחזיב ליה (אם באתי)
הדומתה הוא הכי (ולא קרא
האזין וגו') כמה היה גבוה
המזבח תמשיך והמניא
התחתונה בנבחה
הוא קרנות נני בנבחה
באמה בת' כדמרי:
מקדונה ועד סוכה. כ"ג
סמנים דאמא קרנות
ונבחה ה' ומוכבד ועד
החוט שרתא לאמא
היינו רותא אם עשאה לעול
למשה מ"ג אפי אמא
למשה כשירה: דקא נני
למשה (דאמא). דאמא

[illegible]

(6) בשמתנים צעמן לעשות המלאכה מתנין כך וכך אמות במדה קטנה ש' ו' והן מחזרין מלאכתן במדה גדולה: ותרתי: יתירות בניסין שעתה הן הקציה שמעם עלו בשנתן להן כורש וישות לעלות ולבנות הבית: שתהא אימת מלכותו שיכורו שחן משוכרין: ומערכת של שש שש: שתתים מערכת שש ומערכת שש ומערכת שש ומערכת שש: מלאכתן שש קראות: והנני פירשתי על מדרכי חיי חברים ומערכת לאורכי כל בית ומבית ומעבר שם יאדורו לחברו כל בית היה אורכי: כל בית היה אורכי: ובעצמם: